

CIERPIŃSKI STEFAN ^{MSH}
/1904-1979/, pseud. "Konrad", "Korwin"

8

Syn Zygmunta i Kazimiery z Bańkowskich urodził się 16 września 1904 w majątku Zacharyszki k/Wilna w ziemiańskiej rodzinie herbu Jastrzębiec.

Po ukończeniu w 1923 Gimnazjum im. Króla Zygmunta Augusta w Wilnie wstępuje na Wydział Lekarski USB, gdzie 12 kwietnia 1930 uzyskuje dyplom "Doktora Wszech nauk Lekarskich".

Bezpośrednio po studiach rozpoczyna pracę w charakterze lekarza wolontariusza w Szpitalu Miejskim Św. Jakuba w Wilnie, gdzie pozostaje do marca 1933. W tym samym czasie jest także zatrudniony w Klinice Ginekologiczno-Położniczej USB.

Po zawarciu małżeństwa z Marią Trzaskowską wiosną 1933 osiada w majątku Anuliszki k/Solecznik, gdzie prowadzi prywatną praktykę lekarską i działa społecznie organizując zwalczanie gruźlicy w ramach rozwijającego się ruchu spółdzielczego.

Latem 1939 wznawia działalność zawodową w USB - tym razem w Klinice Chirurgicznej - pracując tu do 25 grudnia 1939 tj. do momentu przejęcia Uniwersytetu przez władze litewskie.

8 W lutym 1940 obejmuje stanowisko lekarza rejonowego w Płotelach pow. Kretyn-ga na Litwie, gdzie pracuje do sierpnia 1941.

Powróciwszy do Wilna angażuje się w podziemnym ruchu niepodległościowym, organizując sieć punktów opieki nad rannymi w Wilnie i pow. wileńsko-trockim oraz prowadząc szkolenie na kursach dla podoficerów sanitarnych w Małych Solecznikach.

W maju 1944 z polecenia → mjr Antoniego Olechnowicza /"Pohorecki"/ organizuje → I Czołówkę Sanitarną przy → 1 Zgrupowaniu AK Okręgu Wileńskiego i zostaje jej komendantem. M.p. Czołówki zostaje wieś → Onżadowo. W okresie walk o Wilno 12 lipca Czołówka zostaje przeniesiona do → Elżbietowa.

W okresie 16 sierpnia 1944 - 15 stycznia 1945 C. pracuje w radzieckim ewakuacyjnym szpitalu Nr 2652, po czym wyjeżdża do Lublina.

Od lutego 1945 pracuje na różnych stanowiskach, kolejno awansując, w Państwowym Urzędzie Repatriacyjnym - w Lublinie i Bodzi.

Od października 1946 przenosi się do Warszawy, gdzie jest zatrudniony w Zarządzie Głównym PCK; od lipca 1947 do kwietnia 1953 na stanowisku naczelnika wydziału w Ministerstwie Zdrowia. W tym czasie specjalizuje się jako radiolog i od maja 1953 pracuje w Szpitalu Nr 8; w 1954 organizuje pracownię rentgenowską przy ul. Nowolipie 31, kierując nią do chwili przejścia na emeryturę w 1971.

Jest autorem tłumaczeń z zakresu radiologii oraz pracy oryginalnej Zakład rentgenowski leczenia otwartego /1959/.

Oznaczony Złotym Krzyżem Zasługi /1957/ oraz Złotą Odznaką Honorową m.st. Warszawy /1965/.

J. Żyliński, Udział lekarzy Polaków w konspiracji i walce zbrojnej... W-wa 1973, mszps

8/8 R. Korab-Żebryk, Operacja wileńska AK, W-wa 1985, PWN
Relacja Janusza Cierpińskiego

60 Jan Malinowski